

Nr 135.

Av herr **Falk**, om inrättande av en ny ordinarie lantbruksingenjörsbefattning.

Till lantbruksingenjörer och deras biträden finnes för närvarande uppfört ett anslag av 110,800 kronor. Enligt den av riksdagen senast godkända staten för statens lantbruksingenjörer, extra lantbruksingenjörer och lantbruksstipendiater utgår från detta anslag avlöning till 24 lantbruksingenjörer och 4 extra lantbruksingenjörer med sammanlagt 96,400 kronor.

Lantbruksingenjörernas distrikt, vilka bestämmas av Kungl. Maj:t, sammanfalla i allmänhet med länen, dock med vissa undantag i syfte att arbetet skall bliva fördelat så jämnt som möjligt. Sålunda äro Kalmar läns norra del och Södermanlands län förenade till ett distrikt med bostadsort för lantbruksingenjören i Nyköping. I den mån förhållandena utveckla sig, kan den förut fastställda distriktsindelningen visa sig mindre tillfredsställande, och till en viss grad kunna dessa olägenheter avhjälpas genom ändringar i distriktsindelningen. Men då detta ej längre låter sig göra, framträder krav på anställande av ökat antal lantbruksingenjörer. Detta är i hög grad fallet i fråga om det distrikt, som omfattar Kalmar läns norra del och Södermanlands län.

Anordningen att till ett distrikt sammanföra två geografiskt sett så skilda trakter som Södermanlands län och Kalmar norra län har i många hänseenden visat sig otillfredsställande. Särskilt vållar den omständigheten, att lantbruksingenjören har sin bostad i Nyköping besvär och olägenheter för befolkningen i norra Kalmar län, som för att personligen förhandla med denne tjänsteman måste underkasta sig dyrbara och tidsödande resor till ett annat ej ens angränsande län.

Härtill kommer att distriktet är för omfattande för att lantbruksingenjören skall kunna inom rimlig tid hinna utföra alla de förrättningar, som rekvereras. Från länsstyrelsen i Södermanlands län meddelas, att lantbruksingenjörens arbetsbörda inom detta län så avsevärt ökats, att

han icke kan under nuvarande förhållanden inom skälig tid fullgöra åt honom uppdragna förrättningar inom Södermanlands län. Detsamma gäller i måhända ännu högre grad beträffande Kalmar norra län. En stor mängd förrättningar bliva sålunda betydligt fördröjda. Olägenheterna härav, såväl för den enskilde rekvirenten som med hänsyn till det allmännas intresse av jordbruksproduktionens höjande, torde icke behöva närmare framhållas.

Från lantbruksstyrelsen har erhållits meddelande rörande antalet lantbruksingenjörsförrättningar åren 1916—1919. Härav inhämtas att inom ifrågavarande distrikt under nämnda period avslutats följande antal förrättningar, nämligen:

år 1916	41
» 1917	33
» 1918	42
» 1919	47

Däremot voro nedannämnda antal förrättningar balanserade vid slutet av förberörda år, nämligen:

år 1916	18
» 1917	23
» 1918	36
» 1919	33

Av de icke avslutade förrättningarna komma på Kalmar norra län under samma år resp. 12, 11, 14 och 17.

De nödtvungna dröjsmålen med förrättningarnas slutförande torde utan tvivel medverka till att allmänheten i Kalmar norra län så småningom kommer att tröttna på att anlita lantbruksingenjören för sina avdikningsanläggningar. Detta skulle vara högeligen att beklaga, så mycket mer som torrläggning i många fall utgör en förutsättning för såväl nyodling som redan odlad marks förbättring.

Att ett verkligt behov föreligger för en delning av ifrågavarande distrikt i två distrikt, av vilka det ena skulle omfatta Södermanlands län och det andra området för Kalmar läns norra hushållningssällskap, torde ligga i öppen dag och har vitsordats av länsstyrelserna i Södermanlands och Kalmar län, Kungl. lantbruksstyrelsen samt hushållningssällskapen i förstnämnda län och i Kalmar norra län.

De svårigheter och olägenheter, som i förevarande hänseende drabbar befolkningen, och den hämsko på utvecklingen, som därigenom vållas, synas tala för vidtagande av skyndsamma åtgärder till dessa olägenheter

undandröjande. Det synes mig vara med rättvisa och billighet överensstämmande, att Kalmar norra län (området för Kalmar norra läns hushållningssällskaps verksamhet) erhåller en egen lantbruksingenjör med stationsort i Västervik. I händelse en dylik tjänsteman mot förmodan till en början ej skulle erhålla full sysselsättning, kunde föreskrift meddelas, att förrättningar från södra delen av Östergötland, som angränsar till Kalmar län, kunde överlämnas till denne tjänsteman, varigenom även vunnas den fördelen, att den med arbete över hövan betungade lantbruksingenjören i Östergötlands län finge en välbehörlig lättnad.

De kostnader, som erfordras för genomförande av detta förslag, äro så blygsamma, att med hänsyn till det beaktansvärda ändamålet sparsamhetsprincipen icke kan anses bliva trädd för nära. Den ökade kostnad, som skulle uppkomma för statsverket genom denna distriktsindelning och anställande av en ny ordinarie lantbruksingenjör, torde böra beräknas sålunda:

lön.....	3,000
tjänstgöringspengar	500
	Kronor 3,500

Med stöd av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen behagade *dels* vidtaga sådan ändring i staten för statens lantbruksingenjörer, extra lantbruksingenjörer och lantbruksstipendiater, att tillämpas från och med år 1922, att i denna stat uppföres ytterligare en ordinarie lantbruksingenjör med lön 3,000 kronor och tjänstgöringspengar 500 kronor samt rätt till ålderstillägg enligt nuvarande bestämmelser, *dels ock* vid bifall härtill höja ordinarie anslaget till lantbruksingenjörer och deras biträden från 110,800 kronor med 3,500 kronor till 114,300 kronor.

Stockholm den 19 januari 1921.

John Falk.

I denna motion instämma:

Albert Johansson.

A. V. Isaksson.

